

Jeg frygter for, at alle ville benytte denne Ret, og saa bliver det de enkelte forulempede vejfarende, der ad lange og besværlige Omveje skulle faa oplyst, hvorvidt Ulykken er sket ved et af de Automobiler, der maatte køre hurtigere, eller ikke, og det bliver ikke nemt. Vi faa neppe Brug fremtidigt for Automobiler til at køre Varer ud til os paa Landet, vi ere meget taknemmelige, hvis vi kunne faa dem ud med Hest og Vogn. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som kan forhandles i Udvalget. Jeg saa helst den nye Bestemmelse slettet, men kan den ikke slettes, faar den blive staaende, og vi Landboere faar passe paa saa godt som muligt, at vi ikke blive forulempede af disse Automobiler, som virke yderst generende paa vore Veje. Vi have heldigvis ikke saa mange af dem paa Landet.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) er det eneste Medlem, som ikke talte i samme Tone, hvori jeg begyndte. Der var nogle, der havde et lidt andet Syn, end jeg havde, det indrømmer jeg, men i alt væsentligt ere alle Talerne gaaede i samme Retning, som jeg har antydet, nemlig, at vi skulle have Bestemmelser, der ikke lagde Hindringer i Vejen for Automobilkørselen, men alligevel sikrede alle andre Mennesker paa Landevejene og Bivejene, lige saavel som de sikrede de Herrer automobilkørende. Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds var af en anden Mening. Jeg skal ikke gaa i Rette med ham, jeg sad og tænkte paa, medens han talte: Ja, han er Københavner og ser paa Sagen med københavnske Øjne, og hvor kan man forlange, at en saadan skal kunne have noget Begreb om, hvad der foregaar ude paa Landet? Skulde jeg belære det ærede Medlem, maatte vi tage en Tur ud til en anden Plads, thi her tror jeg ikke det lykkes mig. Jeg skal derfor slutte med at sige, at jeg vil haabe, at Lovforslaget, hvis det skal ændres — og det ønsker jeg, det bliver — maa blive ændret i den Retning, jeg ønsker, og ikke i den Retning, som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds ønsker, og saa kommer det ærede Medlem til at finde sig i, at vi Landboere endnu ville have et Ord at sige, og forhaabentlig ville vi ogsaa have det i Fremtiden.

Meyer: Det ærede Medlem, der nu satte sig (J. H. Jensen), brugte den Vending, at man ikke kunde forlange andet af en Københavner o. s. v. Den minder

mig om et andet Ordsprog, men jeg tror, at det ærede Medlem ligesom saa mange andre ærede Medlemmer mener, at Københavnerne overhovedet ikke have Forstand paa andet, end hvad der er københavnsk. Det er ganske urimeligt. For det første have vi mange Gange Lejlighed til at komme ud paa Landet og lære lidt af Landets Forhold at kende, og for det andet ere mange Københavnerne komne direkte fra Landet eller ere Sønner af dem, der ere fra Landet. At forudsætte, at Københavnerne ere rene Ignoranter overfor Landboforhold, forekommer mig derfor ret urimeligt. Jeg kan imidlertid holde mig til den Bemærkning af det ærede Medlem, at de ærede Herrer, der ere for Loven, ønske Automobilkørselen udvidet, men saa komme de med alle deres Indvendinger. Jeg ønsker ogsaa Automobilkørselen udvidet, men jeg har ikke gjort de Indvendinger, de Herrer have gjort, og jeg staar vist paa den rigtige Side, thi saa længe de fastholde det Standpunkt, de nu have, og vedtage Loven ud derfra, vil der ikke være Chancer for, at Automobilkørselen nogen Sinde vil blive, hvad den bør være.

Det forbavser mig, at et saa moderne Menneske som det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) kan vælge et Standpunkt som det, han indtog i sit Foredrag, hvor han ivrede overordentlig stærkt mod Automobilkørselen og benyttede Lejligheden til samtidig at rette et Angreb paa Sport og Idræt. Nu skal jeg ærligt indrømme, at for mig staar en Sport som denne at fare af Sted i Automobil med den størst mulige Hurtighed, med andre Ord Kilometerslugeri, ikke som nogen anbefalelsesværdig Sport. Man skal selvfølgelig stræbe efter at forhindre Udskejelser, deri ere vi alle enige, men naar det ærede Medlem deraf tog Anledning til at sige om Sporten i Almindelighed, at den var uklædelig, eller i en ironisk Tone tale om den fredhellige Sport, vil jeg dog tillade mig netop at fremhæve, at vi have alt for lidt af Sport. Selv de, som det ærede Medlem omtalte, der drive den forfærdelige Boksekamp, som han kaldte det, hvor de kunne faa Næsestyvere, eller Brydekampe, hvor man kan blive øm i Lemmerne, tror jeg ere Banebrydere for det, der skal ske. Det er ikke min Mening, at alle skulle præstere det, der gaar ud over det normale og rimelige, men netop ved, at disse Folk gaa ud over dette, faa andre Interesse for Sporten, og Foregangsfolkene fortjene Anerkendelse, fordi